

20.11: Xin đừng ai tặng quà!

Viết bởi Administrator

Là ra, ngày 20.11 thực sự là ngày hân hoan khi những người làm "nghề cao quý" được các xã hội tôn vinh, những bạn đây, những thầy cô giáo cảm thấy rất buồn, thậm chí sợ ngày lễ của mình. Tại sao lại thế?

Món quà giá trị nhất đối với người thầy là sự tiến bộ của học trò mình đang dạy hay sự thành danh của những học trò cũ. Nhìn mình họ à: Khó Hòa

Ngày vui phải không? Chạy vui, đưa tin và tôn vinh những cái đẹp, những tấm gương sáng và sự tiến bộ của học trò vì học sinh của thầy, cô. Rồi những thầy cô đang ngày đêm mong chờ những học trò của mình cho sự nghiệp trồng người. Những học sinh có hoàn cảnh khó khăn phải bỏ học giữa chừng, các

20.11: Xin đừng ai tặng quà!

Viết bởi Administrator

thầy cô giáo quên tiền mua gạo, sách vở, bút viết, giày dép và đóng học phí để các em được tiếp tục đến lớp. Nhiều học sinh học yếu, mất căn bản, được thầy cô kèm cặp rất tận tình mà không nhận tiền thù lao, nhiều giáo viên ngày hai buổi đi trống, đi vắng đi dạy lớp học tình nguyện cho những học sinh nghèo, khuyết tật ...

Việc tốt ít ỏi đó, những việc xấu lại càng tràn lan trên khắp các diễn đàn, các tờ báo, phần lớn đều đăng tin, cập nhật những bài viết về mặt trái của giáo dục, và những điều không tốt của mặt thầy cô giáo. Chuyển đổi những việc như "phong bì", ép học sinh đi học thêm... Sau những bài viết là những bình luận mà bất cứ thầy cô giáo chân chính nào đọc cũng cảm thấy đau lòng và buồn vì đời sống không công bằng với nghề giáo. Hình như thầy cô đang xử dụng trong một phạm vi huynh và các em học sinh.

Công bằng mà nói, chính phạm huynh là người đã "tiếp tay" cho nên phong bì và quà cáp trong trống học. Với mục đích muốn cô chi tiêu, chăm sóc con mình nhiều hơn các bạn khác nên nhiều phạm huynh đã tìm mọi cách mua quà tặng để tiền hay bỏ phong bì "nhận tay" để mừng ngày 20.11 theo hi vọng toan tính của mình.

Nhiều giáo viên không bao giờ nghĩ, những cha mẹ các em cũng tìm mọi cách để chi tiêu phong bì để tiếp tay cô. Ai cũng nói: "Không đáng là bao, chỉ là tấm lòng thành của gia đình, mong cô nhận được tôi vui". Những rồi "tấm lòng thành ư", lại đem câu chuyện ra ngoài để "tám" với mọi người, rồi tam sao thất bản, làm cho hình như cô thầy bị méo mó, theo dõi và trở nên thêm thối nát, đáng khinh.

Đã có rất nhiều thầy cô, dù rất cần tiền nhưng đã cố gắng quy tập trở lại những món quà phạm huynh đem đến, trước con mắt nhìn đầy ngạc nhiên của người trong cuộc. Nhưng không phải việc trở lại quà lúc nào cũng thành công, người chê kéo, nài nỉ, người thì chối, rồi đưa qua, đưa lại, đôi khi vì ngại ngùng quá, cô cũng đành nhận nhưng không dùng đến mà đem cho người khác... Để tránh những việc khó xử, để "bỏ o vạ chính mình", ngày 20.11, nhiều cô thầy ở nhà nhưng đành nói dối học sinh là mình đi vắng, khi phải tiếp phạm huynh chỉ con đem quà tặng. Nhưng không tặng được ngày này, phạm huynh lại tìm đến ngày khác, thêm chí vào cặp lớp học, khi cô đang dạy dỗ đưa quà.

Không giáo viên nào lại mong muốn tới ngày 20.11 để được nhận quà của học sinh. Món quà giá trị nhất là sự tiến bộ học ngày của các học trò mình đang dạy hay sự thành danh của những học trò cũ. Mỗi khi ngày lễ đến, ngày tết, những học trò cũ đến thăm hay gặp dịp chúng mừng, cô thầy nào cũng thấy vui và hạnh phúc vì các em còn nhớ đến mình.

20.11: Xin đừng ai tang quà!

Viết bởi Administrator

Hãy đừng ngày 20.11 thực sự là ngày tri ân, đừng thầy cô đừng có sống trong tâm trạng vui, thanh thản và thoải mái cho các em học sinh giao lưu tình cảm mà không bị vướng bận bởi vật chất tầm thường và những số toan tính khác. Xin đừng ai tang quà!

Phan Tuyết *

** Bài viết thể hiện văn phong và góc nhìn của tác giả, giáo viên trường tiểu học Phan Châu Hí 2, thôn xã La Gi, Bình Thuận*

Nguồn: <http://www.thanhnien.com.vn/pages/20141118/20-11-xin-dung-ai-tang-qua.aspx>